

Dato: 27.04.2026

Dok. nr.: FKF2026-123-5

Skjerming: Ingen skjerming

Hørings svar om prostistruktur - Færder kirkelige fellesråd

Færder kirkelige fellesråd takker for muligheten til å gi innspill til vurderingen av prostistrukturen. Etter vår vurdering må utgangspunktet være at prostiet først og fremst skal støtte opp om soknenes liv og virke, styrke prestedtjenesten og bidra til god samhandling mellom biskop, prost, kirkeverger og ansatte i kirkelige fellesråd, folkevalgte og frivillige.

Forventninger til prosten

Vi forventer at prosten utøver tydelig faglig og åndelig ledelse, og at rollen både er inspirerende, samlende og samordnende. Prosten bør være en nær leder for prestene, men også en aktiv brobygger mellom prestedtjenesten og resten av den kirkelige virksomheten i fellesrådsområdet og prostiet. I dette er samhandlende ledelse med kirkeverger viktig. Videre bør prosten være tilgjengelig, relasjonssterk og ha god forståelse for lokale forhold, slik at lederrollen ikke blir for fjern fra menighetslivet.

Det er også viktig at prosten bidrar til og jobber aktivt for et godt arbeidsmiljø, felles retning og kultur preget av samarbeid, tillit og tydelige forventninger. I en kirke med flere arbeidsgiverlinjer og mange aktører lokalt, er dette særlig viktig. Prosten må ha både tid, kapasitet og mandat til å ivareta funksjonen på en reell måte.

Særlige hensyn for domprostiet, innspill fra Færder

For domprostiet legges det særlig vekt på at prosten også er biskopens stedfortreder og derfor har en særlig representativ og koordinerende rolle. Domprostiet må kunne ivareta domkirkens særlige funksjon, biskopens behov for tett støtte og oppgaver knyttet til bispedømmets sentrale virksomhet. Dette skiller domprostiet fra øvrige prostier og taler for en egen vurdering av størrelse, oppgaver og bemanning.

I dag utgjør Tønsberg domprosti den nest største prosti i Tønsberg bispedømme, og består av en stor og en mellomstor kommune. Med det har domprosten to fellesråd hen er medlem i, med det to kommuner å forholde seg til, i tillegg til medlemskap i Tønsberg arbeidsgiverforum, og andre partssamarbeidsfora som arbeidsgiver. Det oppleves i dag som et tilstrekkelig oppgavesett og geografisk område å forholde seg til.

Særlig om å innlemme deler av Nord Jarlsberg i domprostiet. Færder og Tønsberg har et naturlig samarbeid og relasjon basert på geografi, mens det er ikke geografiske forhold, offentlige inndelinger eller samarbeidsrelasjoner med Nord Jarlsberg som gjør sammenslåing naturlig eller spesielt hensiktsmessig.

Domprostiet har gjennomgått flere kommunesammenslåinger i løpet av de siste 10 årene. Det tar tid og ressurser å iverksette endringer, bygge kultur, og avklare samarbeidsformer. Kirkelig fellesråd i Færder kan se både fordeler og ulemper av å bli en større enhet. Derfor bør eventuelle prostistruktur endringer ha tydelige mål, som er mulig å realisere.

Domprost stillingen og oppgavene tillagt den er formet ut av en helhetlig forståelse av bispedømmets ledelsesbehov. Derfor må domprostiet være kapasitetsmessig dimensjonert slik at både lokalt menighetsarbeid og biskopens nærmeste tjeneste kan ivaretas forsvarlig. Det taler for å beholde domprostiets grenser slik som de er i dag.

Hva som skal til for vellykkede endringer

For at endringer i prostistrukturen skal bli vellykkede, må de være godt forankret lokalt og gjennomført med tydelig prosess, god informasjon og reell medvirkning. Det må også følge tilstrekkelige ressurser med endringene, slik at nye grenser ikke bare blir en administrativ omtegning, men faktisk gjør tjenesten mer robust. Endringene må bygge på klare mål for hva man ønsker å oppnå.

Suksess forutsetter god overgangsplanlegging, særlig når det gjelder ledelse, arbeidsfordeling, møteplasser og samarbeidsformer. Det må være rom for lokale tilpasninger, og det bør etableres ordninger for evaluering etter at endringene er gjennomført. En vellykket reform vil kjennetegnes av tilstrekkelig nærhet til soknene, tydelig og samordnet ledelse og bedre samhandling enn før.

Konklusjon

Færder kirkelige fellesråd mener at prostigrenser for Tønsberg domprosti ikke bør utvides. Dette først og fremst på grunn av domprostens særskilte lederrolle som stedfortreder for biskopen, og nødvendig kapasitet til det. Prostens kapasitet som arbeidsgiver og samhandlende leder settes også under press ved eventuell utvidelse av prostiområdet, noe som vil være uheldig.

Det avgjørende er endringene til prostistruktur er at strukturen støtter soknene, gir prosten reell lederkapasitet og legger til rette for god samhandling i hele kirken. Der hvor det blir besluttet endringer anbefaler vi at de skjer gradvis, med tydelige mål, god informasjon til berørte og særlig oppmerksomhet på de lokale konsekvensene.

Med vennlig hilsen

Brooke Bakken
Kirkeverge